frimodigt Blik. „For jeg drømte saa meget om Mo'er i Nat. Og om gamle Trofast. Jeg kunde ligesaa grangivelig se Mo'er, Tante! Ogsaa den lille Vorte paa Kinden, du véd nok. Og jeg drømte ogsaa om Mormo'er. Hun gav mig en Sukkerkringle, tror jeg nok. — Tror du, Tante, at Mo'er kommer nogensinde tilbage fra den Rejse?"

Fru Betty blev urolig. Hun saa' ned i disse troskyldigt spørgende Barneøjne og vidste ikke, hvad hun turde svare.

„Sig mig, Sigrid," sagde hun endelig, idet hun med Haanden strøg de viltre, gulbrune Lokker bort fra Barnets rødmossede Kind. „Drømmer du ofte om din Mo'er?"

Sigrid gav sig atter til forlegent at lege med Garnnøglet i Tantens Skød.

„Det véd jeg saamænd ikke," sagde hun i en Tone, der skulde lade ligegyldig. Men det var let at høre, at hun ikke talte rigtig sandt.

Fru Betty blev mere og mere tvivlraadig, — hun kæmpede i nogle Øjeblikke med en stor Beslutning. Saa klappede hun Barnet paa Kinden og sagde:

„Naar lille Sigrid vil være rigtig taalmodig, saa kommer din Mo'er nok snart tilbage."